

2^e zondag vasten (c-cyclus) 15-16 maart 2025

— decanaat Ieper - Poperinge

Aperitief: 't Is vasten ... dus mag het wat soberder; dus geen aperitief

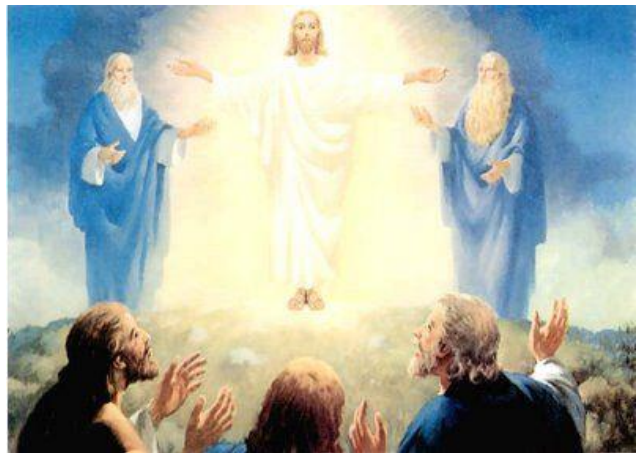
Lied: Here Jezus, om uw woord (ZJ 809)

<https://www.youtube.com/watch?v=Dz1DdN7WeSI>

Here Jezus, om uw woord
zijn wij hier bijeengekomen.
Laat in 't hart dat naar U hoort,
uw genade binnenstromen.
Heilig ons, dat wij u geven
hart en ziel en heel ons leven.

Ons gevoel en ons verstand
zijn, o Heer, zo zonder klaarheid,
als uw Geest de nacht niet bant,
ons niet stelt in 't licht der waarheid.
't Goede denken, doen en dichten
moet Gij zelf in ons verrichten.

O Gij, glans der heerlijkheid,
licht uit licht, uit God geboren,
maak ons voor uw heil bereid,
open hart en mond en oren,
dat ons bidden en ons zingen
tot de hemel door mag dringen.

DREPELLITURGIE *(beginnend achteraan – halte voor het altaar)*

Welkom:

Op weg naar Pasen vertragen wij op de drempel:
nederig treden wij deze viering binnen
met alle twijfels die in ons hart leven,
als de feilbare mensen die wij zijn,
bewust van onze fouten en tekorten,
maar ook in het vertrouwen dat God geen zonden telt,
en een God is van oneindige barmhartigheid en vergeving.

Lied: Hoe is uw naam (ZJ 566) strofe 1

Hoe is uw naam, waar zijt Gij te vinden,
eeuwige God, wij willen U zien.
Geef ons vandaag een teken van liefde.

Inleiding op de lezingen:

Op deze tweede zondag van de veertigdagentijd
delen we in het vertrouwen én in de twijfels van Abraham:

hij laat zich leiden door de roepstem van God
maar is ook bezorgd over wat de toekomst brengen zal.
In een wereld geteisterd door het brute spel van de macht
hebben ook wij moeite om ons vertrouwen in de toekomst te behouden,
en we hunkeren ernaar om net als Jezus' leerlingen
op de berg de wereld te leren zien vanuit een ander perspectief
- het perspectief van een God wiens naam is: 'Ik zal er zijn voor u'.

Lied: Hoe is uw naam (ZJ 566) strofe 2

Eeuwige God, wij willen U zien,
geef ons vandaag een teken van liefde.

Gebed om ontferming:

God van barmhartigheid,
U schenkt ons steeds weer nieuwe kansen,
ook als we ons laten meesleuren door de waan van de dag
en het wezenlijke uit het oog dreigen te verliezen.
Wij bidden U: open onze ogen om de dingen anders te zien,
sterk ons vertrouwen in de toekomst die U ons voorhoudt
en schenk ons de moed om tegen de stroom in te gaan.
Kom bij ons aanwezig, God, nu wij ons tot U keren,
en ontferm U ook vandaag over ons.

Lied: Hoe is uw naam (ZJ 566) strofe 3

Want wat de hemel is voor de aarde,
dat is uw liefde voor hen die geloven.

Besluit van het drempelgebed:

Moge de barmhartige God zich over ons ontfermen,
ons voorgaan op de weg van bekering
en ons geleiden naar het licht van Pasen.

Kruisteken en genadewens

- *vanaf de sedes (lezenaar)*
- *vervolg zie: Openingsgebed*

ofwel: KLASSIEKE SCHEMA

Lied: Hoe is uw naam (ZJ 566)

<https://www.youtube.com/watch?v=48RJtAGFmVI>

1. Hoe is uw naam, waar zijt Gij te vinden,
eeuwige God, wij willen U zien.
Geef ons vandaag een teken van liefde.
2. Eeuwige God, wij willen U zien,
geef ons vandaag een teken van liefde.
3. Want wat de hemel is voor de aarde,
dat is uw liefde voor hen die geloven.

4. Geef ons vandaag een teken van liefde.

5. Gij, de vergeving van alle zonden,
recht en gerechtigheid voor deze wereld.

6. Gij, de vergeving van alle zonden,
geef ons vandaag een teken van liefde.

7. Gij kent ons toch, Gij zult niet vergeten,
dat wij uw mensen zijn, Gij, onze God.

8. Hoe is uw naam, waar zijt Gij te vinden,
eeuwige God, wij willen U zien.
Geef ons vandaag een teken van liefde

Welkom: (naar BD)

Abraham heeft vertrouwen in het leven.
Hij ervaart God als een beschermend schild.
En toch twijfelt hij, maakt hij zich zorgen.

Wie maakt zich vandaag de dag geen zorgen ...
over het milieu en de weersextremen,
over de impact van oorlogen en conflicten,
over de groeiende ongelijkheid wereldwijd.
Opstaan uit alles wat het leven bedreigt
en een weg van leven en toekomst gaan,
is in elke tijd een menselijke opdracht.
Trekken wij dan met Jezus en zijn drie leerlingen de berg op,
waar hij in gesprek gaat met zijn traditie
en zich het bevrijdingsverhaal van zijn volk eigen maakt.
Door zijn leven, door zijn uittocht toont hij ons hoop, toekomst en leven.

Gebed om ontferming:

Heer,
even de berg opgaan om U te vinden en naar U te luisteren,
dat komt er niet van,
want wij hebben het zo druk met honderd en één dingen.
Daarom: Heer, ontferm U over ons.

Christus,
ook in uw leven waren er best heel moeilijke momenten,
maar U hebt uw levensopdracht toch steeds weer voorop gesteld.
Ons in alle doen en laten inzetten voor onze medemens,
vooral voor wie het moeilijk heeft,
is logischerwijze minder aantrekkelijk dan zelf gediend te worden.
Omdat we vaak kiezen voor dat laatste:
Christus, ontferm U over ons.

Heer,
ook wij bazuinen het niet uit
als wij U heel duidelijk op een bepaald moment ervaren hebben.
Dit is in onze maatschappij geen populair onderwerp,
wij zouden wel eens aanzien kunnen worden als naïef.
Omdat wij heel vaak fungeren als lauwe christenen:
Heer, ontferm U over ons.

Openingsgebed:

Barmhartige en liefdevolle God,
wij hebben nog zoveel werk te verzetten
en zoveel recht te trekken
vooraleer uw land van belofte aan de horizon gloort.
Houd ons daarom wakker met profetische stemmen,
sterk onze verbondenheid met U en met elkaar,
en draag ons met het Woord van Jezus,
uw Zoon en onze broeder – amen.

Bij de lezingen:

In de veertigdagentijd belicht de eerste lezing
de voornaamste etappes van de heilsgeschiedenis.
Vandaag gaat het over het verbond met Abraham.

Het evangelie verhaalt hoe Jezus
voor de ogen van drie van zijn leerlingen
van gedaante verandert en met Mozes en Elia in gesprek is
over zijn heengaan in Jeruzalem.
Boven op de berg wordt de toekomst ontvouwd.

Volgens Paulus in de tweede lezing
zullen alle christenen eens delen in de verheerlijking van Jezus.

Eerste lezing: Uit het boek Genesis (Gen. 15, 5-12. 17-18)

5 In die dagen leidde God Abram naar buiten en zei:
`Kijk naar de hemel en tel de sterren, als u kunt.'
En Hij verzekerde hem: `Zo talrijk zal uw nageslacht zijn.'
6 Abram heeft de Heer geloofd
en dat geloof is hem aangerekend als gerechtigheid.
7 Toen zei Hij tegen hem:
`Ik ben de Heer, die u uit Ur in Kasdim, leidde
om u dit land in bezit te geven.'
8 Abram vroeg:
`Ach Heer God, hoe kan ik weten dat ik het inderdaad zal krijgen?'
9 Hij zei tegen hem:
`Haal een driejarige koe, een driejarige bok,
een driejarige ram, een tortel en een jonge duif.'
10 Hij haalde dit alles, sneed de dieren doormidden
en legde de stukken tegenover elkaar;
alleen de vogels sneed hij niet door.
11 Er kwamen roofvogels op de dode dieren af,
maar Abram joeg ze weg.
12 Bij zonsondergang viel Abram in een diepe slaap;
hevige angst en duisternis overvielen hem.
17 Toen de zon was ondergegaan
en het helemaal donker was geworden,
zag Abram een rokende oven en een vurige fakkel,
die tussen de doormidden gesneden stukken door gingen.
18 Op die dag sloot de Heer een verbond met Abram.
Hij zei: `Aan uw nakomelingen schenk Ik dit land,
vanaf de beek van Egypte tot aan de Grote Rivier, de Eufraat."

Tussenzang: Psalm 27 (26) 1, 7-8a, 8b -9abc, 13-14

refrein: De Heer is mijn licht en mijn leidsman.

De Heer is mijn licht en mijn leidsman, wie zou ik vrezen;
de Heer is de schuts van mijn leven, voor wie zou ik bang zijn?

Wil luisteren, Heer, naar mijn roepende stem,
heb medelijden en wil mij verhoren.

Tot U spreekt mijn hart, naar U zie ik op,
uw aanschijn, Heer, tracht ik te zien.

Wil uw gelaat niet verbergen voor mij,
verstoot mij, uw dienaar, niet in gramschap.

Want Gij zijt mijn helper, verjaag mij dus niet,
verlaat mij niet, God, mijn verlosser.

Ik reken er op nog tijdens mijn leven,
de weldaden van de Heer te ervaren.

Zie uit naar de Heer en houd dapper stand,
wees moedig van hart en vertrouw op de Heer.

Tweede lezing: (Fil. 3, 17-4, 1)

Uit de eerste brief van de apostel Paulus aan de christenen van Filippi

17 Broeders en zusters, volg mijn voorbeeld
en kijk naar hen die zich gedragen
naar het voorbeeld dat wij u gegeven hebben.

18 Want velen leiden een leven –
ik heb u al vaak over hen gesproken maar nu herhaal ik het onder tranen –
als vijanden van het kruis van Christus.

19 Hun einde is de ondergang, hun god is hun buik,
ze stellen hun eer in schande,
zij hebben hun zinnen gezet op het aardse.

20 Maar óns vaderland is in de hemel,
vanwaar wij ook onze redder verwachten, de Heer Jezus Christus.

21 Hij zal ons armzalig lichaam veranderen
en het gelijkvormig maken aan zijn verheerlijkt lichaam,
met dezelfde kracht die Hem ook in staat stelt
alles aan zich te onderwerpen.

1 Daarom, mijn geliefde broeders en zusters,
naar wie ik zo verlang, mijn vreugde en mijn kroon,
houd aldus stand in de Heer, mijn geliefden.

Lied: Uit Oer is hij getogen (ZJ 322)

<https://www.youtube.com/watch?v=Wk7fSp-YvVI>

Uit Oer is hij getogen, aartsvader Abraham,
om voortaan te geloven in 't land van Kanaän,
om voortaan als een blinde te zien een donker licht,
om voortaan helderziende te zijn op God gericht.

Uit Oer is hij getogen ten antwoord op een stem,
die riep hem uit den hoge op naar Jeruzalem.
En allen die geloven zijn Abrahams geslacht,
geboren uit den hoge, getogen uit de nacht.

Uit Abraham geboren die zo gezworven heeft
is, wie om God te horen gestorven is en leeft:
het volk van de profeten, de stam van het verbond,
het volk hier beneden de stem van God verstond.

Het is niet meer te tellen, dat volk dat na hem kwam,
een vader van zovelen is vader Abraham:
van Jacob, edel strijder wiens naam is Israël,
van Mozes de bevrijder die sprak op hoog bevel,

van Jozua de hertog die ruimte heeft gemaakt,
van Simson, dapper vechter, die uit het graf op staat,
van David, koning David, en van zijn grote zoon,
Elia met de raven, Hizkia met zijn droom.

En allen die geloven zijn Abrahams geslacht,
geboren uit de hoge, getogen uit de nacht.
De stad die zij verbeiden die staat in wit en goud
aan 't einde van de tijden voor iedereen gebouwd.

Evangelie: (Lc. 9, 28b-36)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

28 Jezus nam Petrus, Johannes en Jakobus mee
en ging de berg op om te bidden.

29 Terwijl Hij aan het bidden was,
veranderde Hij van uiterlijk en werden zijn kleren stralend wit.

30 Ineens waren er twee mannen met Hem in gesprek.

Het waren Mozes en Elia,

31 die in heerlijkheid verschenen en over zijn heengaan spraken,
de voleinding van zijn leven in Jeruzalem.

32 Petrus en de anderen waren overmand door
slaap; toen ze wakker werden, zagen ze zijn
heerlijkheid en de twee mannen die bij Hem stonden.

33 Toen die weer van Hem wilden weggaan, zei
Petrus tegen Jezus:

`Meester, het is maar goed dat wij hier zijn;
laten wij drie hutten maken,
een voor U, een voor Mozes, en een voor Elia.'
Hij wist niet wat hij zei.

34 Terwijl hij nog sprak, kwam er een wolk die
hen overdekte; ze schrokken toen ze in de wolk
terechtkwamen.

35 Uit de wolk klonk een stem:

`Dit is mijn uitverkoren Zoon; luister naar Hem.'

36 Toen de stem klonk, bleek Jezus alleen te zijn.

Zij zwegen hierover en vertelden destijds aan niemand wat ze hadden gezien.

Overweging(en):

"God leidde Abraham naar buiten"; God neemt Abraham bij de hand en toont de oude man hoe talrijk zijn nageslacht zal zijn: "zo talrijk als de sterren aan de hemel". Voor Abraham moet dit een zalig moment geweest zijn: hij kan het nog wel niet helemaal geloven, maar toch hij neemt die uitgestoken hand van God aan, juist door zijn vertrouwen op God te stellen.

Zo is het ook met de leerlingen van Jezus. Ook Jezus neemt zijn leerlingen bij de hand om hen iets te tonen – iets wat ze zeker niet verwachten, anders zouden ze niet in slaap gevallen zijn.

Ook nu nog spreken we van een Tabor-ervaring als mensen voelen dat God hen de hand reikt. Het is een ervaring waar God plots oplicht, waar je voelt dat God in je midden staat.

En vaak krijg je die ervaring in het bijzijn van andere mensen: denk maar aan de scharniermomenten in een mens zijn leven: nieuw leven bij een geboorte, een huwelijk, maar vooral ook bij ziekte en sterven. Op zo'n moment zijn mensen broos, staan ze voor veel meer open dan op andere momenten van hun leven. Ik heb dit ook al vaak mogen ervaren bij een gesprek of een ontmoeting: hier verandert iets, hier reikt God zijn hand naar de mensen. Op dat moment zijn wij daar getuige van en ervaren we mensen die meer mens worden. Soms mensen die door deze ervaring een stuk van hun verdriet achter zich kunnen laten, het kunnen plaatsen en weer vertrouwen krijgen, net als Abraham. Als ik zoiets meegemaakt hebt dan kun je alleen maar dankbaar zijn en stralen.

Gods hand kun je natuurlijk ook voelen in het gebed of in de eucharistieviering. Maar ieder gebed of iedere eucharistieviering kan natuurlijk geen topmoment zijn. Grote mystici, leermeesters in het gebed, die in hun gebed God ervoerden, beschrijven ook de veel talrijkere ervaringen van de afwezigheid van God. Maar het kan ook anders zijn, je kunt in de eucharistieviering door een gebaar of een woord zo geraakt zijn, dat je God voelt oplichten.

Misschien vraagt u zich af: hoe kun je nu zo een Tabor-ervaring krijgen, wat zijn de voorwaarden, want dat zou ik ook wel eens willen meemaken!! Ik moet u echter teleurstellen, een Tabor-ervaring kun je niet opwekken, je kunt er enkel voor openstaan. En zelfs als je Gods hand voelt is het moment ook zo broos: zo vlug en onverwachts het in ons midden komt, zo vlug en onverwachts het weer verdwenen is. Het is als zand: als je het wil vastpakken, ontglipt het je. Denk maar aan Petrus die "zonder te weten wat hij zei" vroeg of hij geen drie tenten moest bouwen of denk maar aan de Emmaüsgangers wanneer Jezus verdwijnt op het moment dat ze Hem herkennen. Het is zoals met dat zoontje, die samen met zijn vader, na een hele dag op het strand gespeeld te hebben, kijkt naar de zonsondergang. Wanneer de zon reeds lang weg is, verbreekt het zoontje de stilte en vraagt: "Papa, doe dat nog eens". Papa kan dat niet, ten eerste kan hij geen zon doen ondergaan, maar zelfs als hij zou zeggen: morgen, zou die zonsondergang nooit meer zo sterk, spontaan en uniek zijn.

Als we terugkeren naar het Bijbelverhaal is het ook vreemd dat de drie getuigen van het hele gebeuren aan niemand iets verteld hebben. Spontaan zou je denken dat ze het overall als groot nieuws zouden uitgebazuind hebben. Maar ze hebben er lange tijd in alle talen over gezwegen. Geloofden ze hun ogen niet, of vonden ze er geen woorden voor? Of vreesden ze zich met het verhaal belachelijk te maken? Pas na Pasen doen ze het. Pas in het licht van Pasen hebben ze de volle betekenis gevat van hun piekervaring. En soms is het ook zo met ons, soms snappen we pas later dat een bepaalde ervaring eigenlijk zo'n Godsmoment was.

God reikt ons de hand, ... ook in beelden die we nu zien over de oorlog en die niemand onverschillig laat. Deze week het bombardement op die kraamkliniek... we worden geraakt in onze zorg om kinderen; ze zijn zo onschuldig; ze zijn ook de toekomst ... die hier aan flarden wordt geschoten. Was Abraham ook niet bezorgd om zijn toekomst? Laat God zich hier zien? Reikt Hij ons hier de hand ... Neem die vraag eens mee. We worden in ieder geval geraakt. Het doet iets met ons...

Overweeg dit alles in je hart, in je gebed... geen enkel gebed is zonder uitwerking.

(Miguel Dehondt)

Beeldmeditatie: Wat raakt je in deze beelden van de Tabor-transfiguratie ?

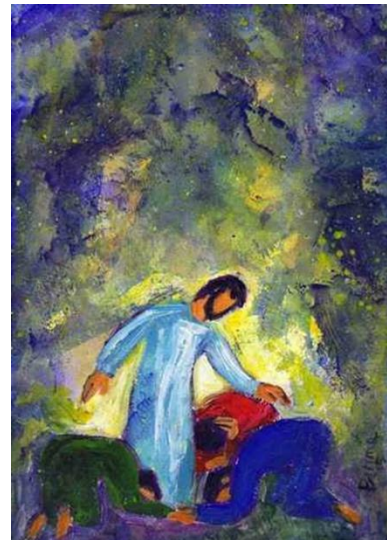
Cornelis Monsma

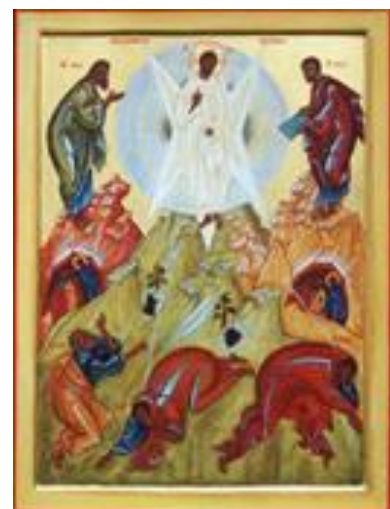
Chmakoff

Berna

Alexander Ivanov

Icoon van de transfiguratie

Aan de eerste lezing over Abraham ging al een stukje vooraf, dat we toch wel best meenemen in onze bezinning. Je weet, Abraham is op stap gegaan met een belofte van God. Hij zou een land krijgen om zich daar met zijn familie te vestigen. Maar tot nog toe is daarvan weinig te merken. Het land Kanaän is al bewoond door andere volkeren waar Abraham rekening mee moet houden en zijn vrouw Sara heeft nog geen zoon kunnen baren die hem een nageslacht zou nalaten.

Toch hoor je in vers 1 van hoofdstuk 15 God een sterke uitspraak doen: 'Vrees niet, Abraham! Ik ben voor jou een schild en je loon zal overvloedig zijn'. Natuurlijk volgt daarop de repliek van Abraham: 'Mijn Heer, Ene, wat heb ik aan uw gaven? Want ik blijf maar kinderloos en een geadopteerde slavenzoon zal alles erven.' Maar God gaat daar tegenin: 'Niet hij zal van jou erven, maar jouw eigen zoon zal de erfgenaam worden!'

En dan komt het stuk waarmee de eerste lezing begint. Abraham wordt naar buiten geleid en hij hoort God zeggen: 'Kijk naar de hemel en tel de sterren, als ge kunt.' En God verzekert hem: 'Zo talrijk wordt uw nageslacht.' Abraham krijgt een teken, een glans uit de hemel.

Het is geen argument, maar een openbaring: bewust worden dat God 'God' is en dit op zulk donker moment voor Abraham. Zoals in psalm 8 'Als ik naar de hemel kijk...de maan en de sterren, wat is dan een mensje, dat gij hem gedenkt?' Dezelfde God die ontelbare sterren heeft gemaakt, kan zo ook een zoon maken voor deze onvruchtbare familie.

Het resultaat: 'Abraham vertrouwt er op' (v 6) en het wordt hem gerekend als gerechtigheid! Een veel veelbesproken vers (bij Paulus, bij Luther). Wat beweegt Abraham tot een nieuw antwoord? Hij is niet overtuigd door iets dat je kan zien, kan aanraken of hanteren. Hij stelt zijn zekerheid in Degene die de belofte heeft uitgesproken. Hij heeft toegelaten dat God geen hypothese over de toekomst is, maar de stem waarrond zijn leven is georganiseerd. Abraham heeft zich gekeerd. De veelheid van sterren is door Abraham ontvangen als een teken van Gods kracht in zijn leven. 'De Ene heeft hem dat gerekend als gerechtigheid' staat er. Menselijke wezens zijn geschapen om zo te zijn, om gerecht te zijn, om op Gods toekomst te vertrouwen en te leven in de zekerheid van die toekomst, zelfs in het dodelijk moment van het nu. Wij zijn gewoon om alles onder controle te houden. Wij hebben één of andere ideologie of systeem waarbinnen alles moet passen, of het nu kapitalisme is of positivisme, humanisme of moralisme...dat doet er niet toe. Hier wordt een einde gemaakt aan elk - isme. De nieuwe gerechtigheid laat elke controle los en vertrouwt zich toe aan het grote Mysterie dat ons omvat.

Dan volgt in de tekst een rituele handeling, die waarschijnlijk zeer oud is. 'Neem voor mij een kalf, een geit en een ram van 3 jaar, een tortel en een duif.' De eerste drie worden in het midden gedeeld om die delen dan over elkaar te plaatsen; de vogels blijven ongedeeld. Het suggereert een plechtige en gewichtige verbintenis tussen de partners, tussen God en de mens.

Dat er daarna roofvogels afkomen op de dode dieren verwijst naar de dreiging die boven de beloftevolle toekomst zal blijven hangen. Want ja, het volk, dat uit Abraham stamt, zal nog heel wat meemaken aan verdrukking en tegenstand – denk aan de slavendienst in Egypte 400 jaar lang – en Abram moet in een diepe slaap vallen met hevige angst en duisternis. In die duisternis komen dan een rokende oven en een vurige fakkel, die tussen de stukken van de dieren doorgaan waardoor het verbond gesloten wordt. Dit verwijst naar de zuil van rook en vuur die bij de uittocht het Egyptische leger in verwarring zal brengen.

Als dan de plechtige verbintenis van God komt 'Aan uw nakomelingen schenk Ik dit land van de rivier van Egypte tot aan de grote rivier de Eufraat' dan moet je eens op de landkaart kijken: dat hele gebied is bezet door een mengeling van volkeren die tot de dag van vandaag met elkaar moeten samenleven maar ook dikwijls met elkaar in botsing komen. Daarmee is meteen duidelijk dat Israël tussen de naties zal moeten leven,

zonder er mee samen te vallen. Het volk moet een getuigenis vormen in de wereld, geprangd tussen concurrenten, vandaar (in de verzen 19 -21 die uit de lezing zijn weggelaten) de opsomming van Kenieten, Kenizieten, Kadmonieten, Chitieten,... tot en met de Amorieten (waar men het onrecht van ondervindt tot op de dag van het neerschrijven) en natuurlijk ook de Kanaänieten waartussen men zal leven... Het 'land dat Ik jou zal laten zien' blijft in suspense. Er zal geen tijd zijn waarin het aangekondigde bezit een dominante positie zal zijn, een koninkrijk naar de maat van de volkeren. Wanneer Abraham Kanaän doorkruist, dan zijn de Kanaänieten daar. De aanwezigheid van Abraham beroert hen niet, verjaagt hen niet. Hij adopteert ze niet, hij wordt geen vriend van hen maar vermaant hen ook niet. Hij is zichzelf, zij zijn zichzelf, levend in dezelfde ruimte!

Het evangelie plaatst Jezus op de berg in gebed, waarin hij in dialoog gaat met de profeten Mozes en Elia. Ze hebben het met elkaar over zijn uittocht, die hij in Jeruzalem moet voltrekken. De leerlingen zien even, als ze uit hun slaap zijn gewekt, het licht en de heerlijkheid die vanuit deze drie schijnt. Alles wordt echter al vlug door de wolk van Gods bescherming (en tegelijk verborgenheid) omgeven. Alleen de Stem vanuit de wolk duidt Jezus aan als 'de uitverkoren zoon, waar men moet naar luisteren'. Petrus die deze plek wou vastleggen met 3 tenten en er zich aan vastklampen, wordt teruggefloten. 'Hij wist niet wat hij zei'. Het gebeuren verdwijnt nadien in zwijgen. Het is de tijd nog niet om dit verder te vertellen.

Boeren in Burundi moeten zich weren tegen pesticiden die hen opgedrongen worden en die zowel de bodem als de gezondheid van mensen erg in gevaar brengen. Zij leven in een kwetsbare situatie, vergelijkbaar met wat Abraham meemaakte, die de beloftevolle toekomst nog niet zag aankomen. Ook van de Burundezen worden geloof en vertrouwen gevraagd, zonder direct te zien wat het oplevert. 'Gerechtig zijn' – eerbied betonen voor moeder aarde en voor wat komende generaties nodig hebben om goed te leven – vraagt van hen een moedige houding Zoals de nakomelingen van Abraham genoopt zijn om samen te leven en te werken met anderen die niet hetzelfde geloof of programma hebben, hebben ook zij geen dominante positie op de wereldmarkt.

Zij krijgen echter steun van INADES, partnerorganisatie van Broederlijk Delen, die samen met mensen van de universiteit er in geslaagd zijn om biologische alternatieven uit te testen voor die giftige pesticiden. En... ze konden de overheid overtuigen om die te propageren bij de boerenbevolking. Hopelijk vinden zij ook medestanders in ons, zodat wij onze regeringsleiders in Europa tot verantwoordelijkheid roepen om die gevaarlijke pesticiden niet langer uit te voeren naar Afrika.

Ook het evangelie zet ons op hetzelfde spoor: er viel licht op de berg tijdens de uittocht die Jezus moest gaan; hij zette zich biddend in het spoor van de profeten die ook niet weken als het moeilijk werd. Op weg naar Pasen willen wij als christenen in dat licht leven en werken.

Geloof vraagt een grote dosis vertrouwen:
op weg gaan zoals Abraham,
ook als je nog geen resultaten ziet
en weet dat er nog hindernissen zullen komen.
Groot vertrouwen is nodig, en hoop:
hoop die ons gaande houdt,
ook als het resultaat niet is gegarandeerd.

Ooit zei Augustinus dat hoop twee dochters heeft: de woede en de moed.
De woede is nodig om het onrecht aan te klagen
en de moed om het onrecht te veranderen.

25%-REVOLUTIE

Ook wij kunnen vandaag op uittocht gaan,
weg uit de impasse dat alles nieuw moet zijn,
weg uit de om zich heen grijpende klimaatcrisis,

weg uit de toenemende kloof tussen superrijk en generatiearm.
Maar het vergt dat we geloof en vertrouwen koesteren,
dat we woede en moed toelaten om ons in gang te zetten,
en dat we de hoop levendig houden dat alles goedkomt.

(naar BD)

Van tijd tot tijd moet je het doen:
de berg opgaan,
de wereld laten verstillen,
jezelf en de anderen hervinden in gebed,
het licht van God laten schijnen op je gezicht.

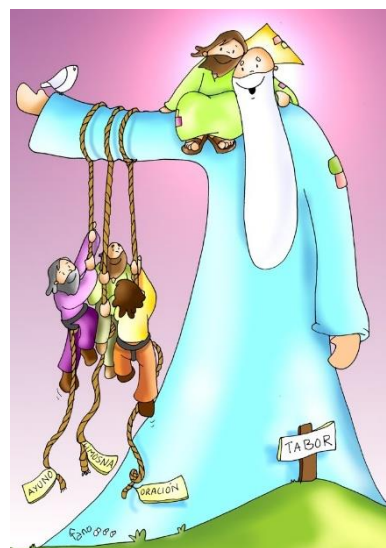
Dat kan je vooral in het gezelschap van Jezus,
van wie dit heldere licht afstraalt,
en in gezelschap van andere bergbeklimmers,
Godzoekers zoals een Mozes en een Elia.

Het was voor hen geen wereldvlucht,
want ze namen alles mee op die berg:
het wel en wee van hun volk,
hun machteloosheid en hun ontgoocheling.

Maar even kwam er vrede in hun hart,
ze ontvingen nieuwe kracht om af te dalen,
om te herbeginnen.

Want wie op de berg alles in het volle Licht heeft gezien,
kan God ook vinden in het getekende, verwrongen mensengezicht
dat 'lijden' heet.

(Koninksem)

Wie zich geliefd weet
door God:
kan loslaten
omdat hij zich veilig voelt

kan weggeven
omdat hij overvloed kent

kan zich iets ontzeggen
omdat hij kan genieten
kan onvoorwaardelijk liefhebben
omdat hij zich geliefd weet

kan borg staan
omdat Iemand
voor hem borg staat

kan zwijgen en luisteren
omdat hij de Gods Stem gelooft

kan dansen
omdat hij de melodie hoort

kan er zijn voor zichzelf
omdat God er voor hem is.

(naar Andrea Schwartz)

HET LICHT

Heer,
Toen ik in het diepe dal zat
en geen spatje meer zag
van het licht aan de top,
heb ik U aangeroepen
en het werd lichter.
Het licht kwam in het dal,
en langs het licht
klauterde ik weer omhoog,
moeizaam,
maar eenmaal aan de top
zag ik het licht in volle glorie.
Het leed was geleden
en dankbaar
heb ik Uw licht omhelsd.
Nu weet ik zeker:
U bent het stralend licht
aan de top van de berg, maar ook
de schittering van het vonkje in het dal.

(Toon Hermans, *Gebedenboekje*, p. 45)

Woorden van geloof:

Ik geloof in God, de Vader.
Hij is de Bron van alle leven
en houdt van alles wat bestaat.

Ik geloof in Jezus Christus, zijn Zoon.
Hij was mens zoals wij.
In Hem was God midden de mensen.
Hij was goed tot het uiterste.

Daarom verrees Hij tot nieuw leven
en blijft Hij voor alle mensen een licht en een voorbeeld.

Ik geloof dat het evangelie van Jezus
een Blijde Boodschap brengt
voor alle mensen van alle tijden.
Ik geloof dat wij zijn spoor moeten volgen
en vrede en eenheid bewerken tussen alle mensen.

Ik geloof in de heilige Geest die stuwt tot leven
en die in volheid aanwezig was in Jezus Christus.

Die Geest blijft ook werken in de Kerk
en overal waar leven groeit en liefde bloeit.

Ik geloof dat God zijn mensen nooit loslaat
en dat het goede het eens zal halen op het kwade.
Ik geloof dat in Jezus het leven zegeviert over de dood
voor alle eeuwigheid. Amen.

Voorbeden:

Laat ons bidden voor kinderen wiens toekomst bedreigd wordt:
dat wij hen beschermen tegen geweld, oorlog en misbruik,
dat wij nooit toelaten dat zij het slachtoffer worden van onze ambities,
en dat wij hen alle kansen geven om de mens te worden die zij kunnen zijn.

Laat ons bidden voor onze samenleving in een tijd van verwarring en angst:
dat er steeds mensen zijn die hun verantwoordelijkheid opnemen,
dat er mensen zijn die durven wegtrekken uit armoede en ongelijkheid
en dat er mensen zijn die de weg wijzen naar een toekomst van gerechtigheid.

Laat ons bidden voor de partnerorganisaties van Broederlijk Delen:
dat zij niet opgeven op te komen voor biologische landbouwalternatieven,
dat zij door samenwerking invloed uitoefenen op het beleid,
en dat hun inzet en moedige houding aanstekelijk mogen werken.

Laat ons bidden voor onszelf en onze gemeenschappen:
dat wij niet blijven steken in het gekende en vertrouwde,
dat wij nieuwe wegen gaan naar rechtvaardigheid en duurzaamheid
en dat wij de toekomst openhouden voor onze kinderen en kleinkinderen.

Vg.: God van rechtvaardigheid en verbondenheid,
aanvaard onze zorgen en vorm onze onmacht om tot daadkracht,
vandaag en alle dagen – amen.

Lied: Psalm 10

→ **Zie deze Aarde, Psalm 10 – H. Oosterhuis / A. Oomen**
https://www.youtube.com/watch?v=58rWOf298_0

Zie deze aarde. Waar ben je ?

Sta je van veraf toe te kijken
veilig ver weg ? Zelf bang
dat je je zo schuil houdt
in deze tijden van rampen en angst?

Grote naam, 'Ik zal'
groot verhaal — wat zou je?

Wat heeft een arme
nog te verwachten van jou?
Ploert en Schender jagen hem op
vangen hem, slaan hem neer, trap na, 'God bestaat niet'.

Naam, sta op, besta.
Weet jij wel wat het is
arm en vertrapt te zijn
kind zonder moeder vader?
Kom met handen.

Ploert en Schender, breek ze.
Dat ze het niet meer wagen.
aan nietige mensen behoort zij toe, deze aarde.

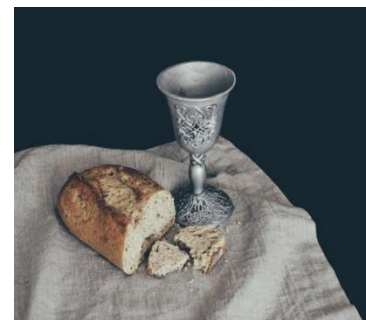
Gebed over de gaven:

Barmhartige en liefdevolle God,
als brood en wijn liggen uw gaven voor ons,
en U nodigt ons uit om ze te breken en te delen met elkaar.
Laat ook ons baden in Uw stralende licht
en breng ons in Uw nabijheid, vandaag en alle dagen – amen.

Groot Dankgebed:

Wij danken U dat U een God van mensen bent,
dat wij U mogen noemen: onze God en onze Vader,
dat onze toekomst in uw handen ligt,
dat deze wereld U ter harte gaat.
U hebt ons tot leven gewekt.
Gezegend bent U, Bron van al wat bestaat.
Daarom prijzen wij uw naam, Heer onze God,
en danken U met de woorden: **Heilig, ...**

Wij danken U omwille van uw veelgeliefde Zoon,
die U geroepen en gezonden hebt
om ons te dienen en uw weg te tonen,
om aan armen uw Blijde Boodschap te verkondigen,
om recht te doen aan wie onrecht werd aangedaan,
om voor ons allen, het Evenbeeld
en de Gestalte te zijn van uw mildheid en uw trouw.

Wij danken U voor deze onvergetelijke Mens,
die alles heeft volbracht wat menselijk is:
het leven en de dood.

Wij danken U dat Hij zich met hart en ziel
gegeven heeft aan deze wereld.

INSTELLINGSVERHAAL

Verkondigen wij de kern van ons geloof:
Heer Jezus, wij verkondigen uw dood
en wij belijden tot Gij wederkeert dat Gij verrezen zijt.

Daarom, Heer onze God,
stellen wij hier dit teken van ons geloof,
en daarom gedenken wij nu
het lijden en sterven van uw Zoon,
zijn opstanding uit de dood
en zijn intocht in uw heerlijkheid;
dat Hij, verheven aan uw rechterhand,
voor ons ten beste spreekt
en dat Hij komen zal om recht te doen
aan levenden en doden op de dag die U hebt vastgesteld.

Zend ons uw Geest, die Leven is, Gerechtigheid en Licht.
U, die het welzijn van de mensen wilt,
en niet hun ongeluk, niet hun dood,
neem alle geweld weg uit ons midden
en geef vrede op aarde
in naam van Jezus, uw Zoon.

Dan zal uw naam geheiligd zijn,
Heer, onze God,
door Hem en met Hem en in Hem
en in de gemeenschap van de Heilige Geest,
dit uur en alle dagen tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader:

Meer dan wij het kunnen zeggen, God, bent U voor ons een Vader.
En dus spreken wij U toe met de Woorden van uw welbeminde Zoon:

Onze Vader...

Goede Vader, in Jezus hebt U zich geopenbaard
als Bron van goedheid en barmhartigheid.
Maak ons geschikt en bereid
om iets van uw goedheid en barmhartigheid te belichamen.
Dan zullen wij met vertrouwen kunnen uitzien
naar de komst van Jezus, de verheerlijkte Messias, uw welbeminde Zoon.

Want van U is het Koninkrijk...

Vredeswens:

Breek ons open, Heer, opdat wij zouden leven met elkaar
en niet naast of tegenover elkaar.
Geef ons de ware vrijheid die niet gebonden is aan geld of eer,

maar die verworven wordt door zich los te maken om U na te volgen.
Dan kunnen wij meebouwen aan uw droom van vrede.
Die vrede van de Heer zij altijd met u.
En geven wij elkaar een teken van die vrede.

Lam Gods

Communie

Lied: Gij zijt in glans verschenen (ZJ 403)

https://www.youtube.com/watch?v=3bJhCYRFQ_s

Gij zijt in glans verschenen, verschenen voor altijd.
Hoe ook in dood verdwenen, ons straalt uw heerlijkheid.
Hoe bitter ook de pijnen, door ons U aangedaan.
Gij blijft in glans verschijnen, ziet ons in glorie aan!

Uw marteling, uw lijden, in aller wereldnood,
uw kruisgang door de tijden, uw dagelijkse dood,
het straalt voor onze ogen, het glanst uit alle pijn,
aan haat en hoon onttogen, blijft Gij onz' glorie zijn.

Gij zijt in glans verschenen, verschenen voor altijd.
Gij wilt uw kruis ons lenen als licht van eeuwigheid.
Geen ondergang kan dreigen, of heerlijk rijst uw beeld
en doet ons mee ontsijgen in glans die alles heelt!

Slotgebed:

Barmhartige en liefdevolle God,
U bent er, hoe dan ook,
zelfs als het om ons heen donker wordt
of als onze inzet bedreigd wordt
door de roofvogels en gieren van de wereld.
Doe ons vertrouwen op Uw aanwezigheid
en zet ons in beweging om op weg te gaan
naar een hartverwarmende samenleving,
vandaag en elke dag opnieuw – amen.

Zegen en zending:

Vandaag al kunnen wij op weg gaan,
een nieuw land tegemoet.
Als we met genoeg mensen die richting uitgaan,
wordt de wereld anders en beter.
Moge God ons daarin bijstaan en onze zorgen verlichten
met Zijn zegen in de naam van (+) de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Dessertje: 't Is vasten ... dus mag het wat soberder; dus geen dessert